

ת"פ 685/12 - מדינת ישראל נגד אליעזר אלפנדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-12-685 ישראל נ' אלפנדי

לפני כבוד השופט דנה אמר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליעזר אלפנדי

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד أنها גולדנהירש

ב"כ הנאשם עו"ד אורן ביטון ומתמחה איתני דותן

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה כי החלטתי להרשיע את הנאשם ביצוע עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ולזכותו מהעבירות לפי סעיף 192 לחוק העונשין ולפי סעיף 413ה לחוק העונשין.

עובדות כתוב האישום והמענה

1. כתוב האישום מייחס לנאנם ביצוע עבירה של איוםים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין ועבירה של חבלה בכך לרכיב לפי סעיף 413ה לחוק העונשין. על פי כתוב האישום, ביום 7.9.15 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, ברחוב אבן גבירול בתל אביב עקר הנאנם, נהג אוטובוס, אשר נהג באוטובוס אקורדיון ארוך את רכבו של המתלון, א פ (להלן: "המתלון"), מסוג קיה מ.ר. .. (להלן: "הרכב"), בעת שהמתלון נהג בו. בתגובה לכך צפר המתלון ארוכות. כתוב האישום מפרט למעשה שלושה אירועים, כפי שיפורט להלן.

2. **האירוע הראשון** התרחש בצומת הרחובות אבן גבירול וארלווזרוב, שם עצר הנאשם את האוטובוס כשmorphר הרמזור בכיוון נסיעתו אדום, ירד ממנו, והגיע אל רכבו של המתלון. על פי המפורט בכתב האישום הכה

עמוד 1

הנאים את המתلون במכת אגרוף בכתפו באמצעות ידו ואימס על המתلون ועל הנושא א נ (להלן: "הנוסעת") אשר ישבה לצד המתلون, בפגיעה שלא כדין בגופם בכך שאמר: "אני ארצת אותם" כדי להפחידם או להקניהם. בתגובה לדבריו, שapr המתلون משקה קר מזור כוס שהייתה ברכבו והמשיך בנסיעה מהמקום. גם הנאשם שב לאוטובוס ונסע מהמקום. (להלן: "**הairoע הראשון**").

3. על פי כתב האישום, **הairoע השני** התרחש מיד ובסמוך לairoע הראשון, בצומת הרחובות ז'בוטינסקי ואරליך-זרוב. הנאשם עצר את נסיעתו והעמיד את האוטובוס באופן שחסם את התנועה ואת רכבו של המתلون אשר נסע מאחוריו, ירד מהאוטובוס והחל לצחוק, לגדי ולצלם את המתلون והנוסעת. בנוסף, תקף את המתلون ללא הסכמתו ושלא כדין בכך שדחף את הטלפון הנייד שלו לתוכו פניו של המתلون, אשר כתוצאה לכך קיבל מכחה באפו. המתلون התגונן באמצעות ידו והטלפון הנייד של הנאשם נפל ארצתה. או אז הכה הנאשם את המתلون מספר מכות אגרוף בפניו, ללא הסכמתו ושלא כדין עד שנפל. כתוצאה לכך נפצע המתلون בפניו ונגרמו לו שבר בשן 21 וחתק בשפטו התחתונה ממשאל והוא נזקק לטיפול רפואי אשר כלל, בין היתר טיפול נילון 0/4 בשפטו התחתונה, שחזר אסתטטי לשן ונטילת משככי כאבים. (להלן: "**הairoע השלישי**").

4. עוד מתואר בכתב האישום כי לאחר שה הנאשם והמתلون החליפו פרטיהם, הנאשם החל בנסעה קדימה בצדם לרכיבו של המתلون, פגע במציד ושלא כדין במראה השמאלית של הרכב ושבר את הפלסטייק העוטף אותה. (להלן: "**הairoע השלישי**").

5. בגין המעשים המתוארים הואשם הנאשם באויומים, בפצעה ובחבלה במציד לרכב.

6. בمعנהו לכתב האישום הודה הנאשם בנסיבותו בזמן ובמקום, אך לטענותו נהג באוטובוס רגיל ולא באוטובוס אקורדיון ארכור. באשר לטענה לפיה עקף את המתلون השיב כי המתلون סיכון חי אדם בכך שסיטה לנטיב התחבורת של האוטובוס וה הנאשם סטה מהנתיב על מנת שלא להתנגש ברכיבו של המתلون. לטענותו צילם את המתلون כדי להציג תלונה נגדו והוא גם אשר הציג מושטרת למקום. עוד טען כי המתلون הוא שתקף אותו לכל אורכו האירועים ואף גרם לו לחבלות, וה הנאשם רק התגונן בתגובה.

7. כאמור, כתב האישום מתאר שלושה אירועים עוקבים,airoע הראשון נכחו הנאשם, המתلون והנוסעת אשר לא מתגוררת בארץ ואשר לא העידה במהלך שמיית הראיות.airoע השני נכחו הנאשם, המתلون ועובד אורח - עוד גינטי. בנוגע לairoע השלישי, בתום היסכומים ביחס ב"כ המשימה שלא להרשייע את הנאשם בעבירה של חבלה במציד לרכיב המוחסת לו בעקבות המתוארairoע זה וה הנאשם מזוכה מעבירה זו.

עיקר הראיות

8. במסגרת פרשת התביעה העידו המתلون, עוד גינטי (להלן: "עווז"), עובר אורח שהיה עד לairoע השני, ורס"ר סאמרה מולה (להלן: "**השוטר מולה**"). השוטר מולה גבה מהמתلون את הוודעתו הראשונה (ת/5) וכן גבה את

הודעתה של הנושאת אשר לא הוגשה. כמו כן הוגשו תעוזות רפואיות של המתלון (ת/1, ת/2), לוח צילומיים של חבלות המתלון (ת/3א), שרטוט מקום האירוע שנערך ע"י המתלון במסגרת חקירתו (ת/4), חקירתו של המתלון תחת אזהרה (ת/6), דוח העימות בין הנאשם למתלון (ת/7), מזכירים שכתבה רס"ר אנטטיטה מרמן (ת/8), הודעתו של עוד (ת/9), הודעתו הראשונה של הנאשם במשטרה (ת/10), חקירתו של הנאשם במשטרה תחת אזהרה (ת/11) וشرطוטים שנערכו ע"י הנאשם של מקום האירוע הראשון (ת/11א, ת/12).

9. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשו הראיות הבאות: תמונות של המתלון והרכב (נ/1, נ/2),Tamונות של חבלות הנאשם (נ/3), תעוזות רפואיות של הנאשם (נ/4, נ/5).

10. בסיכוןיו הפנה ובצדק ב"כ המשימה לכך שבמקרה זה גרסאות הנאשם והמתלון שונות בתכלית ואין ניתנות לגישור לגבי כל אחד מהאירועים אשר אירעו. על מנת לקבוע איזה משקל לייחס לעדותו של מי מהצדדים, ראשית ינותחו הגרסאות אשר מסרו הנאשם והמתלון ביחס לכל אירוע בנפרד, לאחר מכן, אלו אף יבחנו אל מול הראיות הנוספות אשר הוצגו, יקבעו ממצאי מהימנות, ויתנתן הכרעתו.

האירוע הראשון

גרסת המתלון

11. בת/5, עדותו הראשונה של המתלון במשטרה, פירט המתלון כי במועד והשעה הרלבנטיים נסע עם הנושאת ברחוב אבן גבירול בתל אביב כמשמעותו עמד אוטובוס בו נהג הנאשם וכן לדבריו "כאשר הרמזור התחלף לירוק אותו נהג אוטובוס חתר לנו את נתיב הנסיעה וכאשר ראתי זאת אני התחלתי לצפוף והצלחתי להיכנס לנIFY של נהג אוטובוס ממנו מגיעה ברכב שלי ובני, וכאשר הגיעו הרמזור הבא אבן גבירול פינת ארלוזורוב, ולא התראה מוקדמת ממש מקום אני ראתי את הנהג בפתח החלון של האוטו מהצד של הנושא מקדימה שם ישבה החברה שלי (הנושאת-ד.א) ואז אותו (הטעות במקור ד.א). נהג אוטובוס נכנס עם פרג גופו העליון לתוך האוטו שלי ונתן לי אגרופים ליד ימין שלי ואז אמר לנו 'אני ירצה אותם' ". (עמ' 1, ש' 11-6). עוד סיפר כי על מנת "להתחמק ממנו" על מנת שי יצא מהרכב ומתוך הגנה עצמית, שפרק עליו את כוס הקפה הקר, הנאשם הוציא את פרג גופו העליון וחזר לאוטובוס.

12. בת/6, עת נחקר במשטרה תחת אזהרה, חזר המתלון על הדברים. המתלון פירט כי הנאשם הגיע לחילון שליד הנהג והכנס את פרג גופו העליון לתוך הרכב, הניף את ידיו ונתן לו מכח ביד תוך שורש או מאים שירצת אותו פעמיים בWOODOT. בתגובה לכך ביקש המתלון את כוס הקפה הקר שהייתה ברכבו ושפרק על הנאשם כדי שיצא. לשאלת החוקרת כיצד הנאשם נרתב בגבו השיב "אני לא יכולתי לאזרור מסויים אני פשוט פשוט הנדתי את הכסוס ושפכתי כנראה שזה עף לו על הגב... הייתה ממש לחוץ בין אדם ככה יורץ באמצעות האוטובוס נכנס לי לרכב ומאים שירצת אותו רק ניסיתי לצאת לי מהרכב...". (עמ' 2, ש' 16-13).

13. בעת עדותו הראשית בבית המשפט פירט המתלון שוב וחר על גרסתו לפיה כנסע ברחוב אבן גבירול נעמד משמאלו אוטובוס ארוך וכשהרמזור התחלף "חתר" האוטובוס לנIFY נסיעתו. לדבריו: "המשכתי בנסיעה שלי

התקדמתי לעבר הרמזור הבא, כאשר אני עוקף אותו, לומר לא בא מכוונות בנתיב השני אז החלטתי לעקוף אותו ואז היה ביןינו דין ודברים כמו בין שני נהגים. כמו ויכוח צהה, דרך החלון, בצורה נורמטטיבית למגרי. כמו שני אנשים שקיצת לחוץם ועצבניהם. ו מבחינתי בזה זה נגמר". (עמ' 5, ש' 16-12 לפרטוקול). "פתאום משומן מקום פשוט הגיע נהג האוטובוס. ירד מהאוטובוסים שלו כמובן, ניגש לעבר החלון של החברה שלי, החלון הנושא מצד ימין, לפני שהספקתי להבין מה קורה הוא רכן פנימה, ממש בצורה צזו, הכניס את חצי פלג גופו העליון לתוך הרכב, תוך כדי שהוא מקלל צעק מגדף ומאיים, דבר שאינו לא אשכח עד היום ושזה אמר: "אני ארצת אתכם, אני אהרוג אתכם". הכל קרה בקטעה של דקות. להגביל בוטוח שלא יכולתי, קיבלתי אגרופים לידיים, אני בטוח שגם החברה שלי נפגעה ממנה. הוא הכניס את החצי גוף שלו לתוך האוטו. אני התעמתתי אליו, והגנתי עליה אז קיבלי אגרופים לידיים. בעניין של אינסטינקט וחישוב של כל מה שקרה בתוך דקות, היה לי את האיסס קפה, לא הייתי זורק עלי מטה חם, שהוא שווה לא יפגע מזה אבל זה יהיה סוג של היסח דעת, פעולה הסחה שאוכל להמשיך בנסיעה. אני הרמתי את הכסות אייס קפה ושפכתי עליו."

14. בעת חקירתו הנגדית עמד על גרסתו לפיה "הוא ממש נכנס עם פלג הגוף העליון. ואני לרצוח אותו". (עמ' 12, ש' 9 לפרטוקול) ואף טען תחילת "הוא אמר גם וגם. גם אני ארצת וגם אני אהרוג". (עמ' 12, ש' 16 לפרטוקול). לאחר מכן ובעקבות שאלות הסגנור מסר "אני זוכר שהוא אמר אני ארצת אותו בודדות. והוא גם קילל וצעק. לגבי 'אני אהרוג אתכם' - אפשר להזכיר את זה. הוא אמר 'אני ארצת אתכם' פעמיים בודדות". (עמ' 12, ש' 21-20 לפרטוקול) המתلون הסביר שנית ליותר על המילים 'אני אהרוג אותו' שכן יתכן שהוסיף אותו בעדותו בבית המשפט בלהט הרגע. באשר לכתרמי הקפה בגין חולצתו של הנאשם השיב כי אכן זוכר היכן שפרק את הקפה ה Kerr אבל יודע שהוא גרם לנאים לצאת מהרכב וזו הייתה מטרתו. בהמשך השיב "אני שפכתי את הקפה שהוא היה בתוך. יכול להיות שכשהוא יצא זה טיפוף לו לבב". (עמ' 15, ש' 24-23 לפרטוקול). והוסיף "אני אומר שאתה זוכר שהוא היה בתוך הרכב בודדות כי אם לא - לא הייתי יוצר את פעולה ההסתחה זו" (עמ' 15, ש' 29-30 לפרטוקול). המתلون אישר כי "הארוע היה מאוד אמצעוניאלי" (עמ' 11, ש' 3 לפרטוקול) ואף אישר לשאלת ב"כ" הנאשם כי עמד בנתיב הימני כשהאוטובוס משמאלו ורצה להשתלב לננתיב האמצעי. המתلون לא זכר איזה קלות שחליף עם הנאשם. באשר לשאלת מדוע לא תיאר את חילופי הקלות בהודעתו השיב שאמר את הדברים אך נראה שאלה לא נרשמו. עוד השיב שגם זכר שה הנאשם הגיע לצלמו אלא רק שהגיע והכנס גוףו דרך החלון.

גרסת הנאשם

15. בת/10 הודיעתו הראשונה של הנאשם מיום האירוע, סיפר הנאשם שהמתلون "חתך אותו" עם רכבו ובהמשך "התחיל לשחק על הכביש עבר מנתיב לננתיב ונעמד בין שני נתיבים" (עמ' 1, ש' 6). לדבריו, ירד מהאוטובוסים כדי לצלם את המתلون והמתلون שахז כוס קפה קר בידו שפרק אותה עליו.

16. בת/11 חקירתו הנווכח במשטרה תחת זהירותה, השיב הנאשם שהמתلون הוא זה אשר תקף אותו כשירד מהאוטובוסים לצלם אותו, לאחר שהמתلون "חתך אותו" בעת הנסיעה כך שהנוסעים באוטובוס כמעט נפלו. הנאשם הבהיר כי הכניס את גופו לרכבו של המתلون וטען שהמתلون שפרק עלי קפה קר כאשר עמד מחוץ לרכבו כיוון שה הנאשם רצה לצלומו. לדבריו "עמדתי מחוץ לחלון שלו והוא שפרק עלי מהחלון" (עמ' 2 ש' 31). כן הבהיר הנאשם כי הכה

את המתلون באגראפים ואיים עליו שירצת אותם. הנאשם טען שאין יודע מה עדים לאירוע ראו אף כי אינו עצבי על הכבש.

17. בעת עדותו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם כי לאחר שהמתلون "חתר אותו" בכביש וגרם לו לבלום בלימת חירום: "אני ירדתי והלכתי לצד של הנגה. הצד של הנגה לא היה צמוד למדרכה. רציתי לצלט אותו וראיתי אותו עושה תנועה צאת (מדגים תנועה של הנפת היד), הסתוובתי לגמרי עם הגב, ואז כל האיש קפה נשפך לי על כל העורף והחולצה הלבנה. באותו רגע הרמזור התחלף והוא נסע" (עמ' 42, ש' 4-6 לפוטווקול). בחקירה נגדו השיב בשונה מאיורים רבים שמתארחים על הכביש המתلون חתר אותו בפראות, הוא היה צריך לבלום מהר וכן היה חשוב לו לצלט את המתلون. הנאשם השיב שלא יכול היה לצלט את המתلون מתוך האוטובוס, כי תכנן לצלט את מסטר רכבו של המתلون לאחר שיצלט את המתلون עצמו ולא צילם את מסטר הרכב של המתلون מהאוטובוסים מכיוון שלא חשב על כך (עמ' 47 ש' 4 לפוטווקול). הנאשם שרטט את מיקומו לעומת מקום רכבו של המתلون לרשותו עד מטר מרכב המתلون, מאחרו (עמ' 48 ש' 4 ות/12). כשהתייחס בו התובע כי המתلون כלל לא יכול היה לראותו במצב זה השיב "יכול להיות שהוא ראה אותו דרך המראה מתקרב אליו" (עמ' 48 ש' 10 לפוטווקול). לדבריו, אז הופיע המתلون את ידו והנ帀 השטווב, מאוחר ולא היה מולו, הספיק להסתובב (עמ' 48 ש' 16 לפוטווקול) והוסיף כי לא ראה את הנגה ולא הספיק לצלמו. הנאשם לא הצליח להבהיר מדוע לא צילם את רכבו של המתلون באותו מועד אם זו הייתה הסיבה בגין ירד מרכבו כתענתו (עמ' 49 ש' 31 לפוטווקול). בעקבות הדברים הריגש לדבריו גרווע אך לא כעס אך זו הייתה הסיבה בגין עذر שוב, באירוע השני, צילם את המתلون.

18. מת/7 דוח עימות בין הנאשם למתلون עולה כי המתلون הטיח בנימוק כי נכנס עם פלג גופו העליון לרכבו ואיים שירצת אותו ואת הנסעתו והמתلون בתגובה שפרק עליו קפה קר כדי שיצא. באותו מועד השיב המתلون כי אינו זוכר אם הנאשם כבר עמד מחוץ לרכב כשפרק את הקפה ה Kerr, וכשנסאלஇיזו סיבה הייתה לו לשפר את הקפה ככל שהנ帀 היה מחוץ לרכב השיב "זה גם משחו נכון, אז בוא נגיד שהוא היה בתוך הרכב, כי זה לא היה מעשה קונדס או משחו זה היה רק מלחץ כי הוא יצא מהאוטובוסים שלו ותקף אותנו" (עמ' 2, ש' 22-23).

האירוע השני

גרסת המתلون

19. בת/5 סיפר המתلون כי הנאשם "חסם אותנו ואת כל התנועה...ירד שוב פעם מהאוטובוסים בהפגניות וב策וקות והחל לצלט אותנו עם הניד שלו וגם לקל אונטו תוך כדי שהוא מתקרב אלינו ואז אני יצאתי גם מהרכב שלי... ואז הוא דחף את הניד שלו לפנים שלי בזמן שאני הימי מחוץ לרכב והינו פנים מול פנים קיבלתי מכח בעף (הטעות במקור ד.א) שלי כתוצאה מהדחיפה של הניד שלו לפנים שלי ואז הוא החל לדחוף אותי ונתקן לי 3 אגראפים לתוך הפנים עד זוב דם ואז אני נפלתי על הרצפה כתוצאה מהאגראפים שלו...". (עמ' 1, ש' 16-18, עמ' 2, ש' 24-24). המתلون סיפר שהנוסעת ביחד עם עוברי אורח הגנו עליו ומונעו מהנ帀 פגע בו שוב. בהמשך, הנאשם סירב למסור את פרטיו ורק לאחר שעוז גינתי עד התביעה יגש אליו, הסכים הנאשם למסור פרטים והם החליפו פרטיים ביניהם. המתلون פירט את חבלותיו. עוד הוסיף כי בעת שביקש הנאשם לנסוע מהמקום כמעט פגע בו ואף פגע קלות במראה השמאלית של רכבו וכתוצאה לכך נפל מכסה המראה (עמ' 2 ש' 37).

20. בת/6 השיב המתלון לשאלת החקירה כי יצא מרכבו לאחר שבנהל נלחץ מכח שהנאשם חסם את רכבו כשכמיה דקות קודם לכך איים הנאשם שירצח אותו. עוד השיב שאינו זוכר האם הנאשם פגע בו עם הטלפון הנייד או הנאשם הצמיד את הטלפון הנייד שלו לפניו ובתגובה הדף המתלון את ידו של הנאשם והטלפון נפל. כשהתבקש הסבריו לשירותות אשר נגרמו לנאשם השיב שאינו יודע כיצד קרה הדבר וכי הכל קרה מהר. לדבריו **"יש הבדל תהומי בין בוקסים בפנים למטרה לפצעו לבין שירותות שטחיות"**. (עמ' 2, ש' 34).

21. בעת עדותו בבית המשפט מסר המתלון: **"נהג האוטובוס בא במקוון, עמד עם הפגונט של האוטובוס טיפה מעבר לקו של הניידת פיקוח. חסם אותו. לא הייתה לי שום דרך ליזוז לא אחורה לא קדימה. לא הייתה לי שום דרך לבסוף מזה."** (עמ' 6, ש' 6-3 לפרטוקול). **"הוא פתאום ירד שוב מהאוטובוס בהפגניותו. תוך כדי שהוא מצלם או לא ידע מה - מחזק את הטלפון לפניו. ומתקדם לעברי. אז הייתה אינטראקציה שהוא ממש בא לעברי. היינו ממש קרובים הוא דחף את הטלפון לעבר הפנים שלי, לא ידע לאיזו מטרה, דחפתי לו את היד, הטלפון נפל לו מהיד. הוא ממש ציוון לי את הטלפון לפנים. אחרי כמה שניות הוא פשוט התחיל לשלוח אגרופים. אני זוכר שנפלתי על הרצפה והרגשתי בשפה שנחטכתי וירד לי המון דם."** (עמ' 6, ש' 14-9 לפרטוקול). לדברי המתלון **"הרגשתי שנפתחה לי השפה מצד שמאל. הרגשתי סחרחות בעיה בעין שמאל. הייתה צרי כמה דקות להירגע מזה. חוץ מזה נשברה ליßen קדמית (שנ' מספר 21) כתוצאה מכח הידי צרי לעבור טיפול שעלה המון כסף ולקח הרבה זמן עד שיכולתי לעבור אותו. והצלקת הנפשית."** (עמ' 6, ש' 31-32, עמ' 7 ש' 2-1 לפרטוקול). עוד סיפר שהנאשם סירב למסור את פרטיו עד שעוז שכנע אותו לעשות כן והם החליפו פרטיים. בהמשך טען כי כשנסע הנאשם מהמקום פגע במראת רכבו (עמ' 7 ש' 32 לפרטוקול) וכי כמעט פגע ברגלו עם גלגלי האוטובוס (עמ' 7 ש' 28 לפרטוקול).

22. המתלון אישר שהוא מצולם בתמונה (נ/1) ושלל את האפשרות שהתמונה צולמה אחריו האירוע השני כי אינו פוצע בתמונה. בהמשך אף השיב: **"רואים בתמונה את צד ימין של הפנים, הפנים פונות לכיוון שמאל. יכול להיות שהוא לפניו יוכל להיות זהה אחריו. אני יודע. הפגיעה הייתה מצד שמאל."** (עמ' 22, ש' 24-23 לפרטוקול). עוד הבahir **"לפי הסדר הכרונולוגי של האירועים רואים במפורש שני עומד מצד ימין ומנסה לתת לאירוע לעבור. במפורש חסימה של נהג האוטובוס, גם מהתמונה, וגם מזקיר שוב האירוע השני לא היה קורה בו כלום אם הוא היה ממש לנסוע."** (עמ' 23, ש' 17-15 לפרטוקול). לדבריו, הנאשם ירד מהאוטובוס והתקרב לכיוונו ואז הוא יצא מרכבו לכיוון הנאשם. **"הוא לא עמד וצילם זה בטוח. הוא כל הזמן המשיך להתקרב. ואז לפניו שהדפתי לו את הפלפון, קיבלתי את הפלפון בפנים."** (עמ' 23, ש' 31, עמ' 24, ש' 1 לפרטוקול). המתלון השיב שיתכן שפצע את הנאשם במהלך העימות שהתרנה ביניהם.

גREST הנאשם

23. בת/10 הודיעתו הראשונה של הנאשם מיום האירוע, סיפר הנאשם כי לאחר שהמשיך בנסעה זהה בסמוך לאחת תחנות האוטובוס את רכבו של המתלון ונצדד לשמאלו כדי למנוע ממנו לנסוע, הנאשם ירד מהאוטובוס וצילם את הנהג והרכב. לדבריו המתלון יצא מרכבו ותקף אותו, הפיל לו את הטלפון הנייד ומסר הטלפון נשבר. (החקירה ציינה כי אכן מסר הטלפון של הנאשם שבר). הנאשם סיפר שהמתלון המשיך ודחף אותו וכן סיפר שהיota למתלון צמיד עבה ביד שמננו הוא נשרט. עוד סיפר שלא חש טוב לאחר מכן והלך לבית חולים ולפISON להיבדק. כי

ספר שהוא והמתلون החליפו פרטיים.

24. בת/11, חקירתו באזירה, השיב הנאשם שוצר שוכן לא הספיק לצלם את המתلون בעת האירוע הראשון ואז שבר המתلون את הטלפון הנייד שלו. לשאלה מדוע לא התקשר למשתריה השיב "באותו רגע? אם הייתה חשב נכון עשה פעולות אחרות נכון" (עמ' 3, ש' 67). והבהיר "היתה רושם את המספר שלו ומתקשר למשתריה זהה" (עמ' 3, ש' 69). הנאשם השיב כי הדף את המתلون מעליו, דחף אותו עם שתי ידייו כדי להרחיק אותו ממנו. לדבריו המתلون תקף אותו באמצעות ידיו אך לא ידע להסביר כיצד. הנאשם חחש שתקף את המתلون וגרם לו חבלות בעין וחתר בשפה. החוקרת הטיחה בפני הנאשם שאנשים ראו אותו מכח את המתلون אגראפים והנائب השיב "אני לא ראיתי אותו" (עמ' 5, ש' 130). עוד השיב שהוא לא פגע במרקם הרכב של הנאשם.

25. בעת עדותו הראשית פירט הנאשם "...וראיתי אותו עומד מתווכח עם הפקחית. עמדתי כדי לחסום אותו. רחוק ממנה. אבל שהוא לא יוכל לצאת מהאוטובוס. פתחתה את הדלתות ירדתי מהאוטובוס ובאתה לצלם אותו ישר. הוא פתח את הדלת, יצא בכוח, הספקתי עוד לצלם אותו כמה תמונות, ואז הוא תקף אותו בכל הכוח. והדפתי אותו מעלי". כי אני עברתי בשנת 2010 שלושה ניתוחים בשתי הכתפיים. אני נראה בחור גדול מאוד. אבל עברתי שני ניתוחים בשתי הכתפיים. מישחו לך אותו לאוטובוס. אחר כך התברר לי שהוא עוז, אמרתי לו אני מוכן לחתת לו את הפרטים שלי בתנאי שייתן לי את שלו. הוא אמר אני לא אתן לך, אמרתי גם אני לא אתן לך אם אתה לא נותן לי. אמרתי לו: יש מספר אוטובוס, תפנה לחברת דן הם יודעים מי הנהג ואת כל הפרטים. אז עוז אמר לי: תן לו את הפרטים. נתתי לו את רישיון הנהיגה שלו. הוא נתן לי את שלו." (עמ' 42, ש' 20-11 לפרטוקול). הנאשם השיב שכחיתה מהתקיפה של המתلون נגרמו לו חתר בצוואר ובאף ושריריות בידיהם.

26. בעת חקירתו הנגדית השיב שיחסם את רכב המתلون כדי לצלמו. לדבריו: "הוא הפיל לי את הטלפון מהיד. זה לkus מסטר שניות. הוא שרט אותו בצוואר (בצד שמאל אחורי) וננתן לי מכח באף. היה לו על היד צמיד ממתקת". (עמ' 52, ש' 15-16). עוד השיב שבתגובהה הדף את המתلون לאחר החזה ולאחר מכן הרים את הטלפון הנייד ומישחו לך אותו לאוטובוס. הנאשם אישר שהמתلون נפל כתוצאה מהתקיפה אך הוא לא ראה אם הוא דימם ושלל כי תקף את המתلون בפניו. לדבריו הנאשם לא נתן למטיילן פרטים כי המתلون לא נתן את שלו. לדבריו התלון על המתلون במשתריה כי כך נאמר לו לעשות בבית החולים (עמ' 56, ש' 4 לפרטוקול). כששנאל מדוע בחקירתו במשתריה או בעימות לא הסביר כיצד המתلون תקף אותו ובعدותו בבית המשפט הוא ידע להסביר (ר' ת/7 דוח העימות "אולי עם הידיים לא ידע" (ש' 43)), השיב הנאשם שלא ידע כיצד להסביר. בחקירה חוזרת טען הנאשם כי נראה שהיא הייתה הכרות מוקדמת בין עוז למטיילן מאחר שהם דיברו ביניהם.

27. בת/7, דוח העימות השיב הנאשם שכשראה את המתلون וירד שוב מהאוטובוס כדי לצלמו העיף לו המתلون את הטלפון הנייד. הנאשם טען כי הרים את הטלפון ונכנס לאוטובוס, המתلون ביקש מהם פרטיים והם החליפו פרטיים ולאחר מכן הנائب המשיך בנסעה. הנאשם לא תיאר כל פרט הנוגע להדיפה או תקיפה של המתلون, כששנאל "זהו זה כל מה שהיה שם?" ענה "כן" (ש' 29-30). רק לאחר שהמתلون הטיח בנהים כי תקף אותו באכזריות ומסר את פרטיו רק אחרי שעוז שכנע אותו לעשות כן ולאחר שהמתلون שכב לפני האוטובוס כדי למנוע ממנו לנסוע טען

הנאשם כי הדף את המתלון מאחר והמתלון "בא לתקוף אותו והפיל לי את הטלפון" אך לא ידע להסביר כיצד תקף אותו המתלון. לדבריו "אולי עם הידיים לא יודע" (ש' 38-46). לשאלת החוקרת, הנאשם אף השיב שאינו יודע איך נפתחה למתלון השפה.

דין והכרעה

28. גרסאותיו של הנאשם אודות האירועים המפורטים בכתב האישום מעלוות קושי ואין מעוררות אמון. גרסתו באשר לאירוע הראשון לפיה שפרק עליו המתלון את כוס הקפה ה Kerr כאשר עמד מחוץ לרכבו של המתלון, במרחק מטר מחלונו של המתלון ומאחריו, איננה מהימנה, ואף איןנה מתישבת עם מקום כתמי הקפה הנחוצים בתמונות אשר הגישה ההגנה (דיסק נ/1-ג/3). בנוסף, גרסתו באשר לאירוע השני היא גרסה מיתממת שלא מצאתה ליתן בה אמון ואשר עומדת בסתריה מוחלטת לעדותו של עד ההגנה, עוז גינטי, שהוא עד ראייה אובייקטיבי כפי שיפורט להלן. כידוע, שקרי נאשם בעניינים מהותיים משמשים חיזוק ולעתים אף סיוע לריאות המאשימה (ר' ע"פ 8948/12 ג'יהאב נמר נ' מדינת ישראל (17.10.1995), ע"פ 5152/91 חליוה נ' מדינת ישראל (1.2.2016)).

29. לצד זאת, קיים קושי גם עם חלקים מגרסת המתלון. הרושם שהתקבל מעדותו הוא שהמתלון לא היסס להעצים את האירוע הראשון ואת מעשיו של הנאשם. כך, לגבי האירוע הראשון טען בעת עדותו כי הנאשם אמר לו "אני אהרג אותך". למרות האמור, במהלך חקירתו הנגידית חזר בו מהדברים והבהיר כי הוסיף זה בלהט העדות. בנוסף טען כי הנאשם גרם לנזק למרים רכבו עת נסע מהמקום לאחר האירוע השני, אולם על פי התמונות שהוגשו (ג/1-ג/3) עולה כי עוד טרם נסיעתו של הנאשם מהמקום, הייתה המראה חסירה את כסוי הפלסטיני שלו פि טענת המתלון נזוק על ידי האוטובוס. למתלון לא היה הסבר מניח את הדעת בהקשר זה. לצד זאת, וכי שיפורט להלן עולה כי גרסתו של המתלון ביחס לאירוע השני, אומתה באמצעות עדותו של העד אובייקטיבי עוז גינטי, ואף התעדות הרפואיות והתמונות גם הן תומכות בגרסתו. בראוי המפורט תינתן הכרעתו.

האירוע הראשון

30. בקשר לאירוע זה ניצבות גרסתו של הנאשם אל מול גרסת המתלון בלבד, ולצד תמונות חולצת הנאשם שהוכתמה בכתבם קפה בעיקר בחלוקת האחורי (ג/3). הנוסעת אשר נכח באירוע עזבה את הארץ, לא זומנה להעיד ואף לא נגבהה ממנה עדות מוקדמת. כאשר ניצב בית המשפט בפני הכרעה על פי עדות ייחידה שומה עליו להזהיר עצמו בטרם הרשעה על פיה ומכאן שיש לבחון בזיהירות את גרסת המתלון וכן יש לבחון האם יש בריאות הנוספות אשר הובילו כדי לחזק גרסתו ואמינותו או שמא לערערה.

31. כפי שצייתי לעיל, לאחר ששמעתי את הנאשם והתרשםתי ממנו באופן בלתי אמצעי, איני מוצאת לתת אמון בגרסתו לפיה עמד מרחק של מטר ומ거리 חלונו של המתלון כאשר שפרק עליו המתלון את כוס הקפה ה Kerr תוך שהניף ידו לאחור. עוד איני מוצאת ליתן אמון בגרסתו לפיה ירד מהאוטובוס המלא בנוסעים רק על מנת לצלם את המתלון. יש לשאול - מה תועל תמונה המתלון ללא פרטיו? מדוע לא צילם את מספר הרכב וסוגו מהאוטובוס? הסבירו של הנאשם בהקשר זה לא היו מניחים את הדעת. יחד עם זאת, גרסתו של הנאשם אודות האירועים, שאינה מתקבלת, איננה מביאה למסקנה אוטומטית לפיה ניתן לבסס הרשעה בעבירה כנגדו על בסיס עדותו היחידה של המתלון. כאמור לעיל, יש לזכור את העובדה שהמתלון אישר בעצמו בעת עדותו כי "חס לנאים מילוט איום "אני אהרג אתכם" - שלא נאמרו, וכן את עדותו בדבר שבירת מכסה המראה שהתרבורה ככזו שאינה נכונה.

32. בוחנתי את עדות המתלוון בכללותה, במסגרתו זו נתתי דעתך גם לכך שהמתלוון חזר על גרסתו לפיה אוים על ידי הנאם במילים "אני ארצה אתכם" לאורכו הודיעו ואף בעת עדותו בבית המשפט ולא חזר בו ממנה גם כאשר בಗילוי לב אישר שהוסיף את המילים אני אהרוג אתכם בלהט העדות וענין זה לא נעלם מעני. בנוסף, מצאתי לתחת אמן בגרסתו לפיה הנאם הוא זה אשר יזם את האירוע, ירד מהאוטובוסים בזמן שהסייע נסועים (עובדת מוסכמת על ההגנה), והכנסים את פלג גופו העליון לתוכה הרכב דרכו חלון הנוסעת. כאן המקום לציין כי בנגדו לעמדת ההגנה, לטעמי, כתמי הקפה על חולצת הנאם יכולם להתיישב עם גרסת המתלוון לפיה רוכן הנאם לתוכו רכבו של המתלוון. בהחלט יתכן כי בשל כך שרכן לתוכו רכב המתלוון נשפר הקפה מעל הנאם ולכיוון החלק האחורי של חולצתו, וקיים מתי קפה על החלק הקדמי (ג/1 - ג/3). הסוגור הקדיש חלק מחיקירתו לביסוס הטענה לפיה המתלוון הוא זה אשר 'חתר' לנטייבו של הנאם בעת הנסיעה. בהקשר זה יש לציין גם אם כך הדבר, וגם אם התרגם הנאם על אופן נהיגתו של המתלוון ואפיו סבר כי נהיגתו העמידה את נסועי האוטובוס בסכנה בשל הצורך בבלימת פצע של האוטובוס, אין בכך כדי להצדיק התנהלות ברינוית כלפי המתלוון תוך הכנסת פלג גופו העליון לרכב המתלוון. עוד אבהיר כי התרשםתי שהמתלוון חש מבוהל מהתנהלות הנאם, בעת עדותו ובהודעתו חזר וצין באופן מעורר אמון ואונטני את תחושת הבלהה שחש. גם אם יתכן שלא כל אדם היה חש מאיום בניסיבות, השתכנעתי כי כך חש המתלוון ותחושה זו אף הובילה לשיפיכת הקפה על ידו.

33. נתתי דעתך לטענה לפיה בעת העימות לא זכר המתלוון האם היה פלג גופו העליון של הנאם בתחום הרכב או שמא הוציא את גופו עת שפר עליו המתלוון את הקפה הקר. אינני מוצאת כי יש בכך כדי לשנות את התרשםתי או מסקנותי מעדותנו. דווקא האותנטיות של תשובות המתלוון בהקשר זה, אשר ברצף האירוע לא זכר בדיקן את מקום גופו של הנאם בזמן שפיכת הקפה, יש בה כדי להוסיף אמינות ואמיות למסתו ולתחושת הבלהה שחש.

34. לאחר כל זאת, והגמ שלאחר ששמعي והתרשםתי מהמתלוון בעצמי, מצאתי ליתן אמון בגרסתו באשר לחלק גדול מפרט האירוע הראשון, נותר בליבי ספק סביר האם נאמרו על ידי הנאם המילים "אני ארצה אתכם" במהלך האירוע ובפרט לאור עדותם היחידה בהקשר זה, חובת האזהרה העצמית והקשישים המתוארים לגבי חלק מעודתו. על ספק זה לפעול לטובת הנאם. בנסיבות אלה מצאתי לזכות את הנאם מעבירות האיים המיויחסת לו.

האירוע השני

35. בקשר לאירוע זה, בנוסף לגרסאות המתלוון והנאם אשר פורטו לעיל לעומת עדותם של עוז גינטי, עד ראייה אובייקטיבי, וכן ראיות בדמות התעודה הרפואית ת/2,لوح הצלומים ת/3 ות/3א והתמונה ג/2.

36. בעת עדותו בבית המשפט פירט עוז כי כש עבר בסמוך למגדל המאה ראה את הנאם והמתלוון מתעמתים. לדבריו: "**ניגשתי אליהם, הפרדתי ביניהם. לא הבנתי מה קרה בדיקון. על מה ההתעמתות ביניהם בכלל הייתה. זהה. ואז ניגשתי אם אני זוכר - לנגן. ביקשתי מהם לעלות לאוטובוס. הבוחר הצער רצה להחליף אותו פרטיים. פניתי לנגן האוטובוס אמרתי לו: אתה עובד ציבור, זה לא יפה מה שקרה. זהה. הם החליפו ביניהם פרטיים. וזהו. הלכתני.**" (עמ' 30, ש' 1-4 לפרטוקול). לאחר שקרא את הודעתו במשטרת הוסף ואמר: "**אמרתי שהנגן תקף את הבוחר הצער והיכה אותו. לשאלת בית המשפט באגראופים. והבחור היה עם דם על הפנים. ואחר כך לקחתי את הנגן העלייתי אותו לאוטובוס ואמרתי לו שהוא לא מתאים ואמרתי להם להחליף ביניהם פרטיים. אני גם לא יודע מה קרה לפני כן ולמה כל זה קרה ביניהם.**" (עמ' 30, ש' 23-26).

לפרוטוקול). עוד השיב שהנאשם היה עצבני. ב"כ המאשימה רענן את זכרונו של העד מספר פעמים ולאחר שזה לא מסר חלקים מהותיים מתוך הודיעתו במשטרה, הודעתו הוגשה וסומנה כאמור ת/9.

37. בעת חקירתו הנגדית השיב שמיד כשיצא מבניין המאה הוא ראה את הנאשם יורך מהאוטובוס והולך לכיוון המתлонן. ב"כ הנאשם הפנה את העד לדבריו בהודיעתו במשטרה ושאל מה התכוון לשאם כמשמעותו "הלו כמקות", העד השיב: "**מה שאני זכר זה שהנאג תקף את הבוחר הצער. היכה אותו. הבוחר הצער התגונן. הוא היה עם דם על הפנים.**" (עמ' 35, ש' 2-1 לפרוטוקול). ב"כ הנאשם הפנה את העד לכך שטעה כשחשב שהטלפון שנפל היה שייר למATALONOC וכך גם טעה לחשב שהנאשם הוא זה שהיכה את המתلونן, אך העד עמד על דבריו "**אתה אומר את זה. אבל כשאתה רואה בחור צער שותת דם כולו, אתה בא ומפריד ביניהם.** **אבל לא עמדתי על הדקיות.** אתה עומד בדקיות." (עמ' 36, ש' 4-3 לפרוטוקול). עוד הוסיף "...**ומה שאני ראייתי זה שהבחור הצער שותת דם ואני מפריד ביניהם. ראייתי שהנאג מכח את הבוחר הצער.**" (עמ' 36, ש' 11 לפרוטוקול). העד סיפר שהוא הפריד בין המתلونן לנאשם ועלה עם הנאשם לאוטובוס.

38. מת/8 הודיעתו של עוז במשטרה עולה כי ראה את הנאשם יורך מהאוטובוס וניגש למATALONOC וצועק עליו, שהנאשם היה מאוד עצבני ותקף את המתلونן. לטעמו הדבר אירע כתוצאה מכך שהנאשם פגע ברכבו של המתلونן וסביר למסור לו פרטיהם. עוד סיפר שהוא ניגש אליהם והפריד ביניהם. לדבריו "**הבחןתי כי הנאג של הרכב הפרטי מדמים מאזרור הפה**" ולאחר מכן אמר לנאג שימסור את פרטיו למATALONOC וכך היה. העד סיפר שהנאשם תקף את המתلونן באגרופים וכן השיב שלא ראה את המתلونן תקף את הנאשם בחזרה.

39. בנוספַּל מפורט לעיל, הוגשה תעודה הרפואית התומכת בגרסת המתلونן ת/2 - תעודה מחדר מיוון מיום 7.9.15 - בתעודה נכתב **"כאבים בלסת מצד שמאל חתך בשפה תחתונה ושבר בשיניים".** עוד נכתב כי המתلونן קיבל מכות בפנים, הגיע עם נפיחות, הופנה לרופא פה ולסת ולרופא עיניים. כן הוגש ת/1 - המסמכים הרפואיים של המתلونן - סיכום ייעוץ מרפאת עיניים מיום 7.9.15 ממנה עולה כי המתلونן פנה למינו לאחר תקיפה בפנים מצד שמאל. בסיכון התעודה הרפואית נכתב **"לא פטולוגיה עינית".** כמו כן, על פי ת/3, ת/3א לוח צילומים, מיום 14.6.16 למתلونן חתך בשפה תחתונה מצד שמאל ואף נחזה כי המדבר בחתק אשר נתרף.

40. מנתח הראיות, בדמות עדויות העדים והראיות הנוספות, ובכלל התמונה נ/2, והשוואותן עולה, כי הנאשם הוא זה אשר חסם את רכבו של המתلونן מצדו באמצעות האוטובוס, שלפניהם רכב המתلونן עמד רכב פיקוח ובכך חסם את נסיעתו. עוד עולה מעדות המתلونן ועדותו של עוז כי הנאשם היה הראשון אשר יצא לכיוון המתلونן ורק לאחריו יצא המתلونן מרכבו. הנאשם ביקש לצלם את המתلونן. מהימנה עלי גרסתו של המתلونן לפיה הצמיד הנאשם את הטלפון הנייד לפניו והמתلونן הסיט את הטלפון הנייד אשר נפל. גרסתו של המתلونן אודות לכך שהותקף באגרופים בפניו על ידי הנאשם נתמכת בעדותו של עוז, אותה מצאתי מהימנה ואובייקטיבית, ככלא הוכחה כל הנסיבות מוקדמת בין המתلونן. עוז בהודיעתו (ת/9) התייחס לכך שהמתلونן **"דימם מאזרור הפה"**, דבר המתיישב עם הנסיבות המתוארת בת/2. נתתי דעתני לפיה עוז שגה בזיהוי הטלפון הנייד שנפל כשחשב שהטלפון שנפל היה של המתلونן. לטעמי, הטעות אינה מהותית ואני רלוונטי לשאלת האם הנאשם תקף את המתلونן ופצע אותו. לצד כל אלה גרסתו הבלתי מסתברת של הנאשם. הנאשם טען שלא ראה כי המתلونן דימם (יש לציין כי המדבר בדימום בשפה - אשר הציר תפירים) ובעת העימות אף לא פירט ولو הדיפה קלה של המתلونן על ידו (ת/7 ש' 24-27). רק כאשר הטיח בו המתلونן

כי הותקף על ידו באכזריות טען כי הדף את המתלוון. גם בהודעתו הראשונה ת/10, עת התלוון על המתלוון במשטרה, לא ציין הנאשם כל הדיפה של המתלוון. בהודעתו ת/11, כאשר עומת עם הטענה לפיה תקף את המתלוון טען כי הדף אותו.

41. נתתי דעתה לטענה לפיה המתלוון הוא זה אשר דחף ראשון את ידו של הנאשם אשר הגיע לצלמו, שכן שעל צווארו של הנאשם נחזו שריטות ואף לטענה מהוססת מסווג הגנה עצמית אשר יתקן ונטענה על ידי ההגנה. אביהיר, באשר לטענה לפיה המתלוון הוא הראשון אשר דחף את ידו של הנאשם, אין בכך כדי להשפיע או לשנות את העובדה שתקיפת המתלוון על ידי הנאשם ופציעתו הוכחה במקורה זה מעלה לכל ספק סביר. כן השתכנעתי כי דחיפת ידו של הנאשם על ידי המתלוון נבעה מכך שהנאשם דחף את הטלפון הנייד לפרצפו של המתלוון. טענתו של הנאשם לפיה כל שעשה הוא להדוף את המתלוון נדחית, וכך גם טענתו מהוססת להגנה עצמית. בלבד מהעובדה שהמדובר בטענה כבושא אשר נטענה רק לאחר אשר הוטח בנאשם כי תקף את המתלוון, הרי שעודיעותם של המתלוון וועז היו חד משמעיות, והן תומכות זו בזו ומלמדות על תקיפת המתלוון באגרופים על ידי הנאשם ופציעתו של המתלוון. גם סוג הפגיעה עצמה (חתך בשפה ושבר בשן, המגבאים בתעודה רפואי), באזכור הפנים, מלמדת כי אין מדובר בהדיפה של גופו של המתלוון כגרסת הנאשם (ת/11 ש' 82-83).

42. כאמור, המסגרת הנורמטיבית לטענת הגנה עצמית קבועה בסעיפים 34ו'-34ז' לחוק העונשין. על פי לשון סעיף 34ז': "הוראות סעיפים 34, 34ו' ו-34ז' לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה". ר' בהקשר זה ע"פ 4191/05 **אלטגאוז ב' מדינת ישראל** (25.10.2006) שם ציינו שישנה מבחנים מצטברים לתחולות ההגנה, אשר פורשו בפסקה ובספרות. על הטוען להגנה עצמית להוכיח תקיפה שלא כדין, קיומה של סכנה המעמידה אותו בסכנת פגעה מוחשית "של פגעה בחיו, בחירותו, בגופו, או ברकשו, שלו או של זולתו", את מידות הסכנה, את העובדה שלא נכנס למצב בשל התנוגות פסולה, "טור שהוא צופה מראש את התפתחות הדברים", את תנאי הנחיצות, קרי, שלא ניתן היה להדוף את התקיפה בדרך פחות פוגענית כלפי הותקף ותנאי הפרופורציה לפיו נדרש יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולות המגן לבין הנזק הצפוי מן התקיפה. בראוי המפורט לעיל, משובס כאמור כי הנאשם תקף את המתלוון באגרופים, הטענה להגנה עצמית (כל שנטענה) נדחית.

43. באשר לשירות שנגרמו לנאשם באזכור העורף (הנחות ב/3 ועל פי נ/5) וחבלות נוספות נטענות, אינני מוצאת לקבוע כי המתלוון תקף את הנאשם כטענתו. על פי הראיות לא ברור כיצד נגרמו השירותים אך בהחלט יתקן שנגרמו במסגרת אותה התקיפה בה תקף את המתלוון ובניסיון להפיזד בין השניים (ר' עדות עו'ם' 30 ש' 1 לפרוטוקול ות/9). יש לציין בהקשר זה את עדותו החד משמעית של עוז לפיה המתלוון לא תקף את הנאשם בכל דרך או אף בנגדוד לגרסת הנאשם בעת עדותנו עמ' 55 ש' 3-4 לפרוטוקול לפיה הותקף על ידי המתלוון באגרופים, כשבעת עדותם לא ידע להסביר כיצד בדיק לטענתו הותקף - ת/11 ש' 91) לצד עדות המתלוון.

44. סעיף 34כ' לחוק העונשין מגדר מהו פצע: "חתך או דקירה המבתרים או בוקעים כל קром חיצוני של הגוף, ולענין זה קром חיצוני הוא כל קром שאפשר לנցו בו בלי לבתר או לבקוע כל קром"; בת/2 נכתב כי המתלוון הגיע לחדר המין כשלו בין היתר, חתך בשפה התחתונה. פצעתו זו של המתלוון עונה על ההגדרה של "פצע" בחוק העונשין. לפיכך מצאתי כי הנאשם פצע את המתלוון ואני מרשים אותו בעבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

.45. אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של פיצעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין. אני מזכה את הנאשם מעבירה של חבלה במאידך לרכיב לפי סעיף 341ה לחוק העונשין וכן מזכה את הנאשם מחמת הטעק מעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ח' איר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים